

УСПІХ GILLETTE

Ти навчила мене, що й цілого життя не вистачить, щоб його знайти.

У результатах.

У цифрах.

На ринках.

У підвищеннях.

У країнах, які я перетнув.

У посадах, надрукованих на моїх візитівках.

Я думав, що це вершина.

А потім виявив, що це тінь.

Що швидше я біг, то далі вона віддалялася.

За нею ніколи не треба було гнатися.

Тож я змінив професію.

Я перестав його переслідувати.

Я почав спостерігати.

Людей.

Історії.

Невдачі.

Втрачені можливості.

Жінок.

Особливо жінок.

І тоді я зрозумів те, чого мене не навчила жодна школа.

Мені потрібна була дорога.

Без неї я б ніколи не зрозумів.

Успіх — не завоювання.

Це визнання.

Його не беруть.

Його отримують.

Чоловік не вирішує, коли він дійшов.

Вирішує життя.

І часом життя має обличчя жінки.

Ось чому я підозрюю дещо дуже просте.

Що успіх не чекає на мене десь.

Що він не захований за контрактом, книжкою, нагородою чи цифрою. Він прийде.

Тихо.

Без оголошень.

Без фанфар.

Від жінки.

Коли вона вирішить.

І вона ніколи не говоритиме італійською.

Ferdinando